

af Bygningsfattens Beløb for 1 Aar for hver Procent, som der i den Kommune, hvori Bygningen er beliggende, udredes i Krigsskat. Er Bygningen ikke sat i Bygningskat, bliver den nødvendige Opmaaling og Ansættelse at foretage paa Statskassens Bekostning.

Da efter Udvalgets Forslag ikke alle kongerigste Kommuner vilde være krigsskatpligtige for næste Finantsaar, har Udvalget foreslaaet de i denne Anledning nødvendige Redaktionsændringer i § 6.

At der i § 8 under c foran: Pension indsættes Apanager, vil findes at stemme med Forslaget til den nye § 1. Medundertegnede Hage foreslaaer derhos, at der foran Apanage indsættes: Civilliste. Fra flere Sider er der indløbet Klager over, at Skalaen i § 9 ikke er tilstrækkelig jevn. Udvalget finder denne Klage begrundet, og skal foreslaae, at Skalaen ændres paa følgende Maade:

fra 200 til under 220 Rbd.	er Skatteindt.	25 Rbd.
— 220 — 240 —	—	50 —
— 240 — 260 —	—	75 —
— 260 — 275 —	—	100 —
— 275 — 290 —	—	125 —
— 290 — 305 —	—	150 —
— 305 — 320 —	—	175 —
— 320 — 335 —	—	200 —
— 335 — 350 —	—	225 —
— 350 — 365 —	—	250 —
— 365 — 380 —	—	275 —
— 380 — 395 —	—	300 —
— 395 — 410 —	—	325 —
— 410 — 425 —	—	350 —
— 425 — 440 —	—	375 —
— 440 — 455 —	—	400 —
— 455 — 470 —	—	425 —
— 470 — 485 —	—	450 —
— 485 — 500 —	—	475 —

Dette vil medføre, at de Ord i Paragraphens 5te Linie: „fulde Halvhundreder“ maae rettes til fulde Hjerbedels Hundreder. Den foreslaaede Ændring om juridiske Personers Skattepligt af deres faste Eiendomme medfører, at der i Paragraphens 3de sidste Linie efter: § 6 c ind-

skydes: og d, men da der for de Skatthveres Vedkommende, som omhandles i Paragraphens Slutningsbestemmelse, dog uden Tvivl vil findes rigtigt, at den sædvanlige Afrunding finder Sted, foreslaaes tilføjet: naar undtages, at Indtægten afrundes til det nærmeste, nedenfor liggende Beløb, som er beleligt med 25.

2 nye Paragrapher efter § 9.

Paa dette Sted i Lovudkastet anseer Udvalget det for rettest at indskyde nogle Bestemmelser, dels sigtende til at hæve afskillige Tvivl, som nødvendigvis maae fremkomme under Lovens Anvendelse, dels til at betrygge en retsærbig Skatteansættelse.

De Bestemmelser i Lovudkastets § 6, som medføre, at en Mand kan være skattepligtig i flere Kommuner, gjøre det nødvendigt, at der maa være et enkelt Sted, paa hvilket hans samlede Indtægt anslaaes. Dette bør være hans Hovedopholdssted, og som saadant foreslaaer Udvalget at betragte det, paa hvilket han har fast Bopæl ved Finantsaarets Begyndelse, den 1ste April, dog saaledes, at han, dersom han paa den Dag har fast Bopæl i to eller flere Kommuner, selv kan bestemme, hvilken af disse bør betragtes som hans Hovedopholdssted. Her opgjøres altsaa ikke alene den Indtægt, som han har fra Eiendom eller Virksomhed i Kommunen, men ogsaa hans samlede Indtægt; forsaavidt som han derimod i en anden Kommune har Eiendom, Næringsvei, Embede eller Bestilling, og i denne er skattepligtig heraf, da vil Indtægten af saadan kilde være at anslaae i denne anden Kommune, og afviger den i denne ansatte Indtægt fra det Beløb, hvormed den nævnte Indtægtskilde er gaaet ind i Anslaget over hans samlede Indtægt paa Hovedopholdsstedet, da bør denne derefter senere berigtiges. En Undtagelse herfra bør imidlertid gjøres, hvor et samlet Ager eller Skovbrug strækker sig ind i flere Kommuner; thi i dette Tilfælde vilde det være upraktisk at lade hver Kommune for sig anslaae Indtægten af sin Parcel; den samlede Indtægt bør formeentlig anslaaes der, hvor Avlsbygningerne ligge, og derefter Indtægten deles mellem Kommunerne efter Hartkorn.